РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

27 октомври 2011 година *

По дело C-47/10 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 27 януари 2010 г.,

Република Австрия, за която се явява г-н E. Riedl, в качеството на представител, подпомаган от адв. M. Núñez Müller и адв. J. Dammann, Rechtsanwälte,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Scheucher-Fleisch GmbH, установено в Ungerdorf (Австрия),

Tauernfleisch Vertriebs GmbH, установено във Flattach (Австрия),

* Език на производството: немски.

Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH, установено в Glanegg (Австрия),

Wech-Geflügel GmbH, установено в Sankt Andrä (Австрия),

Johann Zsifkovics, с местожителство във Виена (Австрия),

представлявани от адв. J. Hofer и адв. T. Humer, Rechtsanwälte,

жалбоподатели в първоинстанционното производство,

Европейска комисия, за която се явяват г-н V. Kreuschitz и г-жа A. Stobiecka-Kuik, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: г-н K. Lenaerts, председател на състав, г-н J. Malenovský, г-жа R. Silva de Lapuerta (докладчик), г-н G. Arestis и г-н T. von Danwitz, съдии,

генерален адвокат: г-н Y. Bot,
секретар: г-н K. Malacek, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 14 април 2011 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 9 юни 2011 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си Република Австрия иска отмяната на Решение на Първоинстанционния съд на Европейските общности [понастоящем Общия съд] от 18 ноември 2009 г. по дело Scheucher-Fleisch и др./Комисия (T-375/04, Сборник, стр. II-4155, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение"), с което той е отменил Решение C (2004) 2037 окончателен на Комисията от 30 юни 2004 година относно държавни помощи NN 34A/2000 за програми за качество и етикети „AMA-Biozeichen" и „AMA-Gütesiegel" (наричано по-нататък „спорното решение"), предоставени от Република Австрия в полза на хранително-вкусовата промишленост.

Правна уредба

2 Съображения 1—3 и 8 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член [88] от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41) предвиждат:

„(1) като има предвид, без да се засягат специалните процедурни правила, предвидени в регламентите за определени сектори, че настоящият регламент се прилага по отношение на помощ във всички сектори; като има предвид, че за целите на прилагането на членове [73] и [87] от Договора Комисията има конкретна компетентност съгласно член [88] от него да решава за съвместимостта на държавната помощ с Общия пазар, когато преразглежда съществуваща помощ, когато взема решения за нова или изменена помощ и когато предприема действия относно неспазването на нейните решения или на изискването за уведомяване;

(2) като има предвид, че Комисията в съответствие с практиката на Съда на Европейските общности е разработила и установила последователна практика за прилагането на член [88] от Договора и е фиксирала определени процедурни правила и принципи в редица съобщения; като има предвид, че е подходящо, с оглед осигуряването на ефективни и добре действащи процедури съгласно член [88] от Договора, да се кодифицира и заздрави тази практика посредством регламент;

(3) като има предвид, че един процедурен регламент относно прилагането на член [88] от Договора ще увеличи прозрачността и правната сигурност;

[…]

(8) като има предвид, че във всички случаи, когато в резултат на предварителната проверка Комисията не може да заключи, че помощта е съвместима с Общия пазар, официалната процедура по разследване трябва да бъде открита с цел да се позволи на Комисията да събере цялата информация, която ѝ е необходима, за да прецени съвместимостта на помощта и да позволи на заинтересованите страни да представят своите възражения; като има предвид, че правата на заинтересованите страни могат да бъдат най-добре защитени в рамките на официалната процедура по разследване, предвидена съгласно член [88, параграф 2] от Договора."

3 Член 1 от Регламент № 659/1999 гласи:

„За целите на настоящия регламент:

[…]

з) „заинтересована страна" означава всяка държава членка или всяко лице, предприятие или обединение от предприятия, чиито интереси биха могли да бъдат засегнати от предоставянето на помощ, по-специално получателят на помощта, конкуриращите се предприятия и търговските обединения."

4 В глава II от този регламент, озаглавена „Процедура относно помощ, за която е отправено уведомление", член 4, озаглавен „Предварително разглеждане на уведомлението и решения на Комисията", предвижда:

„1. Комисията разглежда уведомлението веднага след получаването му. Без да се засяга член 8, Комисията взема решение съгласно параграфи 2, 3 или 4.

2. Когато Комисията след предварително разглеждане установи, че мярката, за която е уведомена, не представлява помощ, тя отбелязва тази констатация посредством решение.

3. Когато Комисията след предварително разглеждане констатира, че никакви съмнения не са се породили по отношение на съвместимостта с Общия пазар на мярката, за която е отправено уведомление, доколкото попада в рамките на приложното поле на член [87, параграф 1 ЕО], тя решава, че мярката е съвместима с Общия пазар […]. Решението уточнява кое изключение съгласно Договора е било приложено.

4. Когато Комисията след предварителното разглеждане констатира, че са се породили съмнения по отношение на съвместимостта с Общия пазар на мярката, за която е отправено уведомление, тя решава да започне процедурата по член [88, параграф 2 ЕО] […].

5. Решенията, упоменати в параграфи 2, 3 и 4, се вземат в рамките на два месеца. Срокът започва да тече от деня, следващ получаването на пълно уведомление. Уведомлението се счита за пълно, ако в рамките на два месеца от получаването му или от получаването на всяка допълнителна поискана информация, Комисията не изисква допълнителна информация. Срокът може да бъде удължен със съгласието както на Комисията, така и на съответната държава членка. Когато е подходящо, Комисията може да фиксира по-кратки срокове.

6. Когато Комисията не е взела решение в съответствие с параграфи 2, 3 или 4 в рамките на срока, определен в параграф 5, помощта се счита за разрешена от Комисията. Съответната държава членка може тогава да изпълни въпросните мерки, след като предварително уведоми Комисията за това, освен в случай че Комисията вземе решение в съответствие с настоящия член в рамките на срок от 15 работни дни след получаване на уведомлението.“

5 В същата глава II от посочения регламент член 6, параграф 1, озаглавен „Официална процедура по разследване“, гласи:

„Решението за започване на официална процедура по разследване обобщава релевантните фактически и правни въпроси, включва предварителна оценка от страна на Комисията за характера на помощта по предложената мярка и излага съмненията по отношение на съвместимостта ѝ с Общия пазар. Решението призовава съответната държава членка и другите заинтересовани страни да представят коментари в рамките на предписан срок, който обикновено не надхвърля един месец. При надлежно обосновани случаи Комисията може да удължи предписания срок.“

6 В глава III от Регламент № 659/1999, озаглавена „Процедура по отношение на неправомерна помощ“, член 13, озаглавен „Решения на Комисията“, предвижда:

„1. Разглеждането на възможна неправомерна помощ завършва с решение съгласно член 4, параграфи 2, 3 или 4. В случаите на решения за започване на официална процедура по разследване производството се закрива посредством решение съгласно член 7. Ако дадена държава членка не се съобрази с разпореждане за информация, това решение се взема на базата на наличната информация.

2. В случаите на възможна неправомерна помощ и без да се засяга член 11, параграф 2, Комисията не е обвързана със срока, фиксиран в член 4, параграф 5, член 7, параграф 6 и член 7, параграф 7.

3. Член 9 се прилага mutatis mutandis.“

7 В глава VI от този регламент, озаглавена „Заинтересовани страни“, член 20, озаглавен „Права на заинтересованите страни“, гласи:

„1. Всяка заинтересована страна може да представи коментари съгласно член 6 след решение на Комисията да започне официална процедура по разследване. На всяка заинтересована страна, която е представила такива коментари, и на всеки получател на индивидуална помощ се изпраща копие от решението, взето от Комисията съгласно член 7.

2. Всяка заинтересована страна може да информира Комисията за всяка помощ, за която се твърди, че е неправомерна, и за всяко твърдение за злоупотреба с помощ. Когато Комисията счете, че на базата на информацията, с която разполага, няма достатъчно основания случаят да бъде разгледан, тя информира заинтересованите страни за това. Когато Комисията вземе решение по даден случай, отнасящ се до съдържанието на предоставената информация, тя изпраща копие от това решение на заинтересованите страни.

3. По свое искане всяка заинтересована страна получава копие от всяко решение съгласно членове 4 и 7, член 10, параграф 3 и член 11.“

8 Член 64 от Процедурния правилник на Общия съд се отнася до процесуално-организационните действия пред Общия съд, а член 81 от същия регламент се отнася до съдържанието на решенията на Общия съд.

Обстоятелства, предхождащи спора

9 Обстоятелствата в основата на спора са изложени в точки 1—12 от обжалваното съдебно решение. За целите на настоящото обжалване следва да се посочат следните обстоятелства, предхождащи спора.

10 През 1992 г. Република Австрия приема федерален закон за създаване на орган за регулиране на пазара „Agrarmarkt Austria“ (Bundesgesetz über die Errichtung der Marktordnungsstelle „Agrarmarkt Austria“) (BGBl. 376/1992, наричан по-нататък „AMA-Gesetz 1992“).

11 С посочения закон се учредява публичноправно юридическо лице с наименование „Agrarmarkt Austria“ (наричано по-нататък „AMA“), чиято функция е да поощрява селскостопанския маркетинг. Оперативната дейност на AMA се възлага на Agrarmarkt Austria Marketing GmbH (наричано по-нататък „AMA Marketing“), което е 100 % дъщерно дружество на AMA. Една от тези дейности се състои в насърчаване на производството, обработката, преработката и пускането в продажба на селскостопански продукти в Австрия посредством поставянето върху някои продукти на етикет „AMA“ с думата „био“ и етикет за качество „AMA“ (наричани по-нататък „етикетите AMA“).

12 За да насърчава дейността си, AMA събира вноски, които трябва да бъдат плащани по-специално за клане на говеда, телета, свине, агнета, овце и домашни птици.

13 Scheucher-Fleisch GmbH, Tauernfleisch Vertriebs GmbH, Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH и Wech-Geflügel GmbH, както и едноличният търговец г-н Zsifkovics (наричани по-нататък заедно „Scheucher-Fleisch и др.“), са предприятия, специализирани в клането и разфасоването на животни за клане, поради което са задължени да плащат вноски на AMA. Това се отнася и за

Grandits GmbH. Продуктите на посочените предприятия не се ползват от етикетите „AMA“.

14 След като получава жалбите на Scheucher-Fleisch и др. и Grandits GmbH, на 15 февруари 2000 г. Комисията решава да прикани австрийските органи да ѝ представят информация относно маркетинговите дейности на AMA Marketing и AMA. Предвид отговорите на посочените органи Комисията решава да открие предвидената в член 88, параграф 3 ЕО процедура и да квалифицира въпросните помощи като „държавни помощи, за които не е направено уведомление“, като уведомява за това австрийските органи с писмо от 19 юни 2000 г. Вследствие на искане на Република Австрия, постъпило в Комисията на 8 март 2003 г., последната решава да раздели процедурата на две отделни процедури в зависимост от това дали става въпрос за мерки, приети преди или след 26 септември 2002 г. Както е видно от спорното решение мерките за помощи, приети след тази дата, са разглеждани като „държавни помощи, за които е направено уведомление“. Тези помощи, за които е направено уведомление, са предмет на процедурата, довела до приемане на спорното решение.

15 Със спорното решение Комисията решава да не повдига възражение срещу мерките, приети от AMA или AMA Marketing след 26 септември 2002 г. относно програми за качество и етикети „AMA“, като счита, че тези мерки са помощи, съвместими с правото на Съюза по смисъла на член 87, параграф 3, буква в) ЕО.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

16 На 17 септември 2004 г. Scheucher-Fleisch и др. и Grandits GmbH подават в секретариата на Общия съд жалба за отмяна на спорното решение. С определение на председателя на шести състав на Общия съд от 4 февруари 2009 г. е взето предвид оттеглянето на жалбата от страна на Grandits GmbH.

17 Подадената от Scheucher-Fleisch и др. жалба за отмяна почива по същество на три правни основния, а именно нарушение на процесуалните правила, нарушение на член 87, параграф 3, буква в) ЕО и нарушение на отлагателната клауза, уредена в член 88, параграф 3 ЕО и в член 3 от Регламент № 659/1999.

18 Първото правно основание, изтъкнато от Scheucher-Fleisch и др., се разделя на четири части, изведени съответно от неуведомяване на Комисията за разглежданите помощи, от нарушение на процесуалните гаранции, предвидени в член 88, параграф 2 ЕО, от нарушение на задължението за мотивиране и от нарушение на принципа на разумния срок. В рамките на втората част на първото правно основание Scheucher-Fleisch и др. поддържат, че Комисията е трябвало да започне официална процедура по разследване на основание член 4, параграф 4 от Регламент № 659/1999, тъй като съществуват съмнения относно съвместимостта на разглежданите мерки с общия пазар.

19 Комисията оспорва жалбата, като поддържа, че е недопустима и при условията на евентуалност, че е неоснователна.

20 За да даде правна квалификация на възражението на Комисията за недопустимост Общият съд анализира, на първо място, до каква степен Scheucher-Fleisch и др. са пряко засегнати от спорното решение. В това отношение Общият съд установява в точка 37 от обжалваното съдебно решение, че етикетите „AMA“ са издадени преди спорното решение и че поканата за плащане, изпратена от AMA на Grandits GmbH, се отнася до вноски, дължими за период, който поне отчасти съвпада с периода на прилагане на разглежданите в спорното решение мерки. Поради това Общият съд заключава, че възможността австрийските органи да са решили да не предоставят разглежданите помощи изглежда напълно теоретична и че следователно Scheucher-Fleisch и др. са пряко засегнати от спорното решение по смисъла на член 230, четвърта алинея ЕО.

21 На второ място, Общият съд проверява дали Scheucher-Fleisch и др. са лично засегнати от спорното решение. В това отношение той приема, че предвид изтъкнатите правни основания следва да се анализират поотделно процесуалната им легитимация да осигурят спазване на техните процесуални права, от една страна, и процесуалната им легитимация да оспорят основателността на спорното решение, от друга.

22 Относно процесуалната легитимация на Scheucher-Fleisch и др. да осигурят спазване на техните процесуални права Общият съд установява в точка 53 от обжалваното съдебно решение, че бенефициерите на разглежданите помощи не са единствено търговците на дребно, а също и всички предприятия от специалната за етикетите „AMA" верига за производство и разпространение. В случая Общият съд установява, че Scheucher-Fleisch и др. са предприятия за клане и разфасоване на животни, конкурентни на ползващите се от етикетите „AMA" предприятия, и че извършват дейност и на същия географски пазар. От това Общият съд заключава, че Scheucher-Fleisch и др. са процесуално легитимирани, доколкото искат да осигурят спазването на процесуалните им права, произтичащи от член 88, параграф 2 ЕО, и обявява за допустима втората част на изтъкнатото от тях първо правно основание.

23 За разлика от това, що се отнася до процесуалната легитимация на Scheucher-Fleisch и др. да оспорят основателността на спорното решение, Общият съд заключава в точки 60 и 61 от обжалваното съдебно решение, че те не са доказали, че помощите, предмет на спорното решение, могат съществено да засегнат положението им на пазара, и поради това приема, че първата и четвъртата част на първото правно основание, както и третото правно основание са недопустими.

24 Накрая, в точки 63 и 64 от обжалваното съдебно решение, Общият съд обявява също така за допустими третата част на първото правно основание и второто правно основание само доколкото с тях се цели да се осигури спазване на процесуални права, които Scheucher-Fleisch и др. черпят от член 88, параграф 2 ЕО. Всъщност според Общия съд, от една страна, последните поддържат с второто си правно основание, че процесуалните права, които черпят от тази разпоредба са нарушени с акта на приемането на спорното решение. От друга страна, третата част на първото им правно основание също била в подкрепа на втората част

на това правно основание, доколкото непълнотата на мотивите не позволявала нито на заинтересованите страни да разберат основанията за извода на Комисията относно отсъствието на сериозни затруднения, нито на съда да упражни своя контрол.

25 По съществото на спора Общият съд установява в точка 84 от обжалваното съдебно решение, че към момента, когато Комисията разследва съвместимостта на разглежданите помощи с общия пазар, основните разпоредби на член 21а от AMA-Gesetz 1992 се отнасят единствено до националните продукти. Също така Общият съд установява в точка 85 от обжалваното съдебно решение, че Комисията била информирана по този въпрос, доколкото в това отношение са проведени преговори между тази институция и австрийските органи.

26 С оглед на посочените съображения Общият съд приема в точки 85 и 86 от обжалваното съдебно решение, че дори наредбите на AMA да не предвиждат условие за произход на продуктите, така или иначе ограничаването до националните продукти, установено в член 21а, точка 1) от AMA-Gesetz 1992, поражда съмнения относно съвместимостта на разглежданите помощи с Насоките на Общността за държавните помощи за реклама на продуктите, спадащи към приложение I към Договора за ЕО, и на някои продукти, които не спадат към приложение I (ОВ C 252, 2001 г., стр. 5), доколкото последните не позволяват подобно ограничаване.

27 Поради това Общият съд заключава в точки 86—88 от обжалваното съдебно решение, че преценката на съвместимостта на разглежданите помощи с общия пазар повдига сериозни затруднения, които е трябвало да накарат Комисията в съответствие с член 4, параграф 4 от Регламент № 659/1999 да започне процедурата, предвидена в член 88, параграф 2 ЕО, и че следователно спорното решение трябва да се отмени, без да се налага да се разглеждат третата част на първото правно основание и второто правно основание.

Производство пред Съда и искания на страните

28 В жалбата си Република Австрия иска от Съда:

— да отмени изцяло обжалваното съдебно решение,

— да реши спора, като отхвърли искането за отмяна на спорното решение като недопустимо или като неоснователно,

— да осъди Scheucher-Fleisch и др. да заплатят съдебните разноски както по първоинстанционното производство, така и по производството по обжалване.

29 Комисията се присъединява към исканията на Република Австрия и иска от Съда:

— да отмени изцяло обжалваното съдебно решение,

— да се произнесе окончателно по същество и да отхвърли искането за отмяна на спорното решение като недопустимо или най-малкото като неоснователно,

— да осъди Scheucher-Fleisch и др. да заплатят съдебните разноски както по производството по обжалване, така и по първоинстанционното производство.

30 Scheucher-Fleisch и др. поддържат всички правни основания, които са развили в исканията си пред Общия съд, и искат от Съда:

— да отхвърли изцяло жалбата,

— да осъди Република Австрия да заплати съдебните разноски.

По жалбата

31 Жалбоподателят изтъква пет правни основания в подкрепа на жалбата си, а именно нарушение на член 230, четвърта алинея ЕО, нарушение на член 88, параграф 2 ЕО, нарушение на съдържащите се в член 88, параграф 2 ЕО и член 230, четвърта алинея ЕО правила относно тежестта на доказване, нарушение на член 81 от Процедурния правилник на Общия съд относно мотивирането на решенията и нарушение на член 64 от същия правилник относно процесуално-организационните действия. Комисията поддържа изцяло жалбата и се присъединява към всички правни основания, изтъкнати от Република Австрия, като излага допълнително правни основания.

32 Scheucher-Fleisch и др. оспорват всички правни основания на жалбата.

По първото правно основание

33 С първото си правно основание Република Австрия, поддържана от Комисията, излага твърдението, че обжалваното съдебно решение нарушава член 230, четвърта алинея ЕО, тъй като Scheucher-Fleisch и др. не са нито пряко, нито лично засегнати от спорното решение, така че жалбата им за отмяна на последното е трябвало да бъде обявена за недопустима.

34 Scheucher-Fleisch и др. оспорват това правно основание и поддържат, че Общият съд правилно е обявил жалбата им за отмяна за допустима.

По първата част на първото правно основание

— Доводи на страните

35 С първото си правно основание Република Австрия счита, на първо място, че що се отнася до необходимостта жалбоподателите да бъдат пряко и лично засегнати от спорното решение, квалифицирането на жалбоподател като „заинтересована страна“ по смисъла на член 1, буква з) от Регламент № 659/1999 не води непременно до наличието на правен интерес в негова полза, тъй като в това отношение член 230, четвърта алинея ЕО изисква жалбоподателят да е съществено засегнат от съответната мярка. Според тази държава членка в обжалваното съдебно решение се съдържа противоречие в тази връзка, доколкото в него се признава, че Scheucher-Fleisch и др. не са съществено засегнати от помощите, предмет на спорното решение, а същевременно се обявяват за допустими някои

от правните основания, изтъкнати от тези предприятия, включително правните основания, свързани с обосноваността на спорното решение.

36 Според тази държава членка, като се има предвид, че Scheucher-Fleisch и др. изтъкват правни основания с цел както да защитят процесуалните права, които са им предоставени в рамките на официална процедура по разследване на разглежданите помощи, така и да оспорят обосноваността на спорното решение, съгласно практиката на Съда те трябва да докажат наличието на особено положение по отношение на тези помощи и дори да докажат, че предоставянето на последните ги засяга съществено. След като обаче веднъж установи, че не е налице подобно положение или засягане, Общият съд трябва да обяви жалбата изцяло за недопустима.

37 Комисията добавя, че съдебната практика, на която почива обжалваното съдебно решение, а именно Решение от 19 май 1993 г. по дело Cook/Комисия (C-198/91, Recueil, стр. I-2487, точка 23) и Решение от 15 юни 1993 г. по дело Matra/Комисия (C-225/91, Recueil, стр. I-3203, точка 17), е несъвместима с член 230, четвърта алинея ЕО. Освен това Комисията посочва елементите от правото на Съюза, които според нея не допускат подобна съдебна практика, по-специално ролята на заинтересованите страни в рамките на процедурата, предвидена в член 88, параграфи 2 и 3 ЕО, структурата на членове 230, 241 и 234 ЕО, които предполагат пълна система на правни средства за защита, ограниченията при откриването на официална процедура по разследване, произтичащи от член 87 ЕО, или още противоречията в тази съдебна практика, които според Комисията са утежнени от неправилно тълкуване в обжалваното съдебно решение на посочената съдебна практика.

38 На второ място, що се отнася до необходимостта Scheucher-Fleisch и др. да бъдат пряко засегнати от спорното решение Република Австрия отбелязва, че това решение не означавало непременно, че AMA Marketing би приело исканите мерки за реклама и че последните се приемат само по силата на индивидуално решение. Следователно Scheucher-Fleisch и др. не били пряко засегнати нито от съдържащите се в AMA-Gesetz 1992 мерки от общ характер, нито от спорното решение. Освен това според посочената държава членка Scheucher-Fleisch и др. по свое усмотрение са решили да се откажат от разглежданите мерки.

39 Scheucher-Fleisch и др. оспорват първата част на първото правно основание за обжалване.

— Съображения на Съда

40 Както отбелязва Съдът в Решение от 24 май 2011 г. по дело Комисия/Kronoply и Kronotex (C-83/09 P, Сборник, стр. I-4441), член 4 от Регламент № 659/1999 въвежда фазата на предварително разглеждане на помощите, за които е отправено уведомление, която има за цел да позволи на Комисията да си състави първоначално становище относно съвместимостта на разглежданата помощ с общия пазар. В края на тази фаза Комисията констатира, че тази мярка или не съставлява помощ, или попада в приложното поле на член 87, параграф 1 ЕО. В последната хипотеза е възможно споменатата мярка да не събуди съмнения относно съвместимостта си с общия пазар или, обратно, да породи такива съмнения (Решение по дело Комисия/Kronoply и Kronotex, посочено по-горе, точка 43).

41 Ако след предварителното разглеждане Комисията констатира, че мярката, за която е отправено уведомление, ако същата попада в приложното поле на член 87, параграф 1 ЕО, не поражда съмнения относно съвместимостта си с общия пазар, на основание член 4, параграф 3 от Регламент № 659/1999 тя приема решение да не се повдигат възражения (Решение по дело Комисия/Kronoply и Kronotex, посочено по-горе, точка 44).

42 Когато Комисията приеме такова решение, тя не само обявява помощта за съвместима с общия пазар, но и мълчаливо отказва да започне официалната процедура по разследване, предвидена в член 88, параграф 2 ЕО и в член 6, параграф 1 от Регламент № 659/1999 (Решение по дело Комисия/Kronoply и Kronotex, посочено по-горе, точка 45).

43 При все това законосъобразността на решение да не се повдигат възражения, основаващо се на член 4, параграф 3 от Регламент № 659/1999, зависи от това дали има съмнения относно съвместимостта на помощта с общия пазар. След като подобни съмнения трябва да доведат до започване на официална процедура по разследване, в която могат да участват заинтересованите страни, посочени в член 1, буква з) от Регламент № 659/1999, трябва да се приеме, че всяка заинтересована страна по смисъла на последната разпоредба е пряко и лично засегната от това решение (Решение по дело Комисия/Kronoply и Kronotex, посочено по-горе, точка 47).

44 Всъщност ползващите се от процесуалните гаранции, предвидени в член 88, параграф 2 ЕО и в член 6, параграф 1 от Регламент № 659/1999, могат да осигурят зачитането им само ако имат възможност да оспорят решението да не се повдигат възражения пред съда на Съюза, и следователно особеното качество на заинтересована страна по смисъла на член 1, буква з) от Регламент № 659/1999 във връзка с конкретния предмет на обжалване е достатъчно съгласно член 230, четвърта алинея ЕО, за да индивидуализира жалбоподателя, който оспорва дадено решение да не се повдигат възражения (Решение по дело Комисия/Kronoply и Kronotex, посочено по-горе, точки 47 и 48).

45 В случая, от една страна, от точка 10 от обжалваното съдебно решение следва, че с жалбата си Scheucher-Fleisch и др. искат отмяната на решение да не се повдигат възражения на основание член 4, параграф 3 от Регламент № 659/1999. От друга страна, в точка 53 от обжалваното съдебно решение Общият съд установява по същество, че тези жалбоподатели трябва да се считат за заинтересовани страни по смисъла на член 1, буква з) от Регламент № 659/1999.

46 Следователно, противно на поддържаното от Република Австрия и Комисията, Общият съд не е допуснал грешка при прилагането на правото, като е обявил за допустима жалбата за отмяна на спорното решение.

47 Вярно е, както следва от точки 47—49, 60 и 61 от обжалваното съдебно решение, че наред с правното основание, с което целят да защитят процесуалните права, които черпят от член 88, параграф 2 ЕО, Scheucher-Fleisch и др. изтъкват и правни основания, свързани с основателността на спорното решение, и че Общият съд е установил, че тези страни не са доказали, че помощите, предмет на спорното решение, могат съществено да засегнат положението им на пазара.

48 От точка 64 от обжалваното съдебно решение е видно обаче, че Общият съд е разгледал тези правни основания само за да определи дали са нарушени процесуалните права, които черпят Scheucher-Fleisch и др. от член 88, параграф 2 ЕО. С тази цел Общият съд е разгледал доводите по същество, представени от тези страни, за да провери дали тези доводи действително могат да бъдат в подкрепа на изрично изтъкнатото от Scheucher-Fleisch и др. правно основание относно наличието на сериозни затруднения, обосноваващи откриването на процедурата, посочена в тази разпоредба.

49 В това отношение, независимо че в крайна сметка посочените доводи не са използвани, както е видно от точка 88 от обжалваното съдебно решение, няма основание да се поддържа, че като е направил това, Общият съд е изменил предмета на жалбата за отмяна.

50 Всъщност, когато жалбоподател иска отмяна на решението да не се повдигат възражения, той поставя под въпрос главно факта, че решението за помощта е прието от Комисията, без тази институция да започва официална процедура по разследване, с което нарушава неговите процесуални права. За да бъде уважена жалбата му за отмяна, жалбоподателят може да сочи всякакви правни основания, които да са в състояние да докажат, че преценката във фазата на предварителното разглеждане на мярката, за която е отправено уведомление, на информацията и обстоятелствата, с които е запозната Комисията, е трябвало да породи съмнения относно нейната съвместимост с общия пазар. Използването на такива доводи не може обаче да има за последица преобразуването на предмета на жалбата, нито промяна в условията за допустимостта ѝ. Обратно, трябва да се докаже именно наличието на съмнения относно тази съвместимост, за да се установи, че Комисията е била задължена да започне официалната

процедура по разследване, посочена в член 88, параграф 2 ЕО, както и в член 6, параграф 1 от Регламент № 659/1999 (Решение по дело Комисия/Kronoply и Kronotex, посочено по-горе, точка 59).

51 Следователно първата част на първото правно основание за обжалване трябва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По втората част на първото правно основание

— Доводи на страните

52 Република Австрия поддържа, че Scheucher-Fleisch и др. не са заинтересовани страни по смисъла на член 88, параграф 2 ЕО и на член 1, буква з) от Регламент № 659/1999. Според тази държава членка Scheucher-Fleisch и др. са засегнати само потенциално и непряко от разглежданите помощи, което впрочем те признават.

53 В това отношение Комисията подържа, че Scheucher-Fleisch и др. са потвърдили в жалбата си, че само търговците на дребно се ползват от дейностите на AMA, което според нея означава, че Scheucher-Fleisch и др. не са пряко засегнати от спорното решение, доколкото разрешените в него помощи водят не до преки последици върху правното им положение, а по-скоро до обикновени икономически последствия.

54 Освен това, според Комисията, съдържащото се в обжалваното съдебно решение твърдение, че бенефициерите на разглежданите помощи са всички предприятия от специалната за етикетите „AMA“ верига за производство и разпространение, е неточно, като се има предвид, че дейностите на AMA са в полза и на предприятия, които не се ползват от етикетите, включително Scheucher-Fleisch и др.

55 Scheucher-Fleisch и др. оспорват и втората част на първото правно основание за обжалване.

Съображения на Съда

56 Втората част на първото правно основание, според която Scheucher-Fleisch и др. не могат да се считат за заинтересовани страни по смисъла на член 1, буква з) от Регламент № 659/1999, води по същество до оспорване на извършената от Общия съд преценка на фактите, както и на доказателствената стойност на представените пред него доказателства.

57 В това отношение трябва да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика от член 225 ЕО и член 58, първа алинея от Статута на Съда следва, че единствено Общият съд е компетентен, от една страна, да установява фактите, освен в случаите, когато неточността на фактическите му констатации следва от представените пред него материали по делото, и от друга страна, да преценява тези факти. Когато Общият съд е установил или преценил фактите, Съдът е компетентен по силата на член 225 ЕО да упражнява контрол над правната квалификация на фактите и над правните последици, изведени от нея от Общият съд (вж. Решение от 22 декември 2008 г. по дело British Aggregates/Комисия, C-487/06 P, Сборник, стр. I-10515, точка 96 и цитираната съдебна практика).

58 Съдът обаче няма компетентност да установява фактите, нито по принцип да проверява доказателствата, които Общият съд е приел в подкрепа на тези факти. Щом като тези доказателства са били редовно събрани и общите принципи на правото и приложимите процесуални правила относно тежестта на доказване и събирането на доказателствата са били спазени, само Общият съд може да преценява значението, което трябва да бъде дадено на доказателствата, които са му били представени. Следователно освен в случай на изопачаване на тези доказателства тази преценка не представлява правен въпрос, който в това си качество да подлежи на контрол от Съда (вж. Решение по дело British Aggregates/Комисия, посочено по-горе, точка 97).

59 Важно е освен това да се напомни, че изопачаването трябва ясно да личи от доказателствата по делото, без да е необходимо да се прибягва до нова преценка на фактическите обстоятелства и на доказателствата (вж. Решение от 2 септември 2010 г. по дело Комисия/Deutsche Post, C-399/08 P, Сборник, стр. I-7831, точка 64 и цитираната съдебна практика).

60 В случая, от една страна, Република Австрия и Комисията не са се позовали изрично на изопачаване на тези доказателствата относно съдържащия се в точка 53 от обжалваното съдебно решение извод, че Scheucher-Fleisch и др. са предприятия за клане и разфасоване на животни, конкурентни на ползващите се от етикетите „AMA“ предприятия, и че извършват дейност на същия географски пазар, и че поради това са „заинтересовани страни“ по смисъла на член 1, буква з) от Регламент № 659/1999.

61 От друга страна, от точки 51—53 от обжалваното съдебно решение е видно, че Общият съд е основал този извод, първо, на съображенията на спорното решение, след това на анализа на разглежданата помощ и най-накрая, на уточненията, дадени с писмен отговор в рамките на първоинстанционното производство.

62 Следователно, дори да се предположи, че Scheucher-Fleisch и др. са потвърдили в жалбата си, че само търговците на дребно, с изключение на предприятията за клане на животни, се ползват от разглежданата помощ, следва да се отбележи, на първо място, че те са поправили тази информация в хода на производството

и на второ място, че изводът на Общия съд се основава не само на заявеното от Scheucher-Fleisch и др., но и на спорното решение, както и на анализа на разглежданата помощ — доказателства, които нито Република Австрия, нито Комисията са оспорили.

63 При тези условия Общият съд не може да бъде основателно упрекван, че е изопачил фактите в случая, що се отнася до квалифицирането на Scheucher-Fleisch и др. като „заинтересовани страни“ по смисъла на член 1, буква з) от Регламент № 659/1999.

64 Ето защо втората част на първото правно основание трябва да бъде отхвърлена отчасти като недопустима и отчасти като неоснователна.

65 От това следва, че първото правно основание за обжалване трябва да бъде отхвърлено изцяло.

По второто правно основание

Доводи на страните

66 С второто си правно основание Република Австрия, поддържана от Комисията, счита, че в обжалваното съдебно решение се нарушава член 88, параграф 2 ЕО, тъй като в него се приема, че преценката на съвместимостта на разглежданите помощи с общия пазар повдига сериозни затруднения, които е трябвало да

накарат Комисията да започне предвидената в тази разпоредба официална процедура по разследване.

67 Посочената държава членка упреква Общия съд, че се е основал изключително на член 21а, точка 1) от AMA-Gesetz 1992 и че не е зачел другите фактически и правни обстоятелства, взети предвид от Комисията, по-специално факта, че спорното решение се отнася само до мерките, приети след 26 септември 2002 г., и че приложимите към този момент наредби на AMA позволяват прилагането на тези мерки към всички продукти с произход от Европейския съюз.

68 Комисията добавя, че в обжалваното съдебно решение се съдържа упрек към нея, че не е проверила законосъобразността на наредбите на AMA, изменени от Република Австрия и влезли в сила от 26 септември 2002 г. Тази институция поддържа обаче, че е приела спорното решение в рамките на широкото право на преценка, с което разполага в тази област, и въз основа на обещанието на австрийските органи, че към разглежданите помощи ще бъдат прилагани само тези изменени наредби, а не член 21а, точка 1) от AMA-Gesetz 1992. От друга страна, според Комисията, нейната задача е основно от икономическо и социално естество и Комисията няма правомощието да проверява законосъобразността по отношение на националното законодателство на мерките, за които е отправено уведомление.

69 Scheucher-Fleisch и др. оспорват това правно основание и поддържат, че в случая са налице сериозни затруднения при преценката на съвместимостта на разглежданите помощи с общия пазар, което задължавало Комисията да започне предвидената в член 88, параграф 2 ЕО официална процедура по разследване.

Съображения на Съда

70 В началото следва да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика предвидената в член 88, параграф 2 ЕО процедура придобива задължителен характер, когато Комисията изпитва сериозни затруднения да прецени дали дадена помощ е съвместима с общия пазар. Следователно, когато взема благоприятно за дадена помощ решение, Комисията може да се задоволи единствено с фазата на предварително разглеждане, посочена в член 88, параграф 3 ЕО, само

ако след първоначално разглеждане е в състояние да се убеди, че тази помощ е съвместима с общия пазар. Ако обаче това първоначално разглеждане води Комисията до противоположното заключение или не ѝ позволява да преодолее всички затруднения, възникващи във връзка с преценката на съвместимостта на тази помощ с общия пазар, Комисията има задължението да се снабди с всички необходими становища и да открие за тази цел процедурата, предвидена в член 88, параграф 2 ЕО (вж. Решение от 2 април 2009 г. по дело Bouygues и Bouygues Télécom/Комисия, C-431/07 P, Сборник, стр. I-2665, точка 61 и цитираната съдебна практика).

71 Тъй като понятието „сериозни затруднения“ има обективен характер, наличието на тези затруднения трябва да се търси не само в обстоятелствата по приемането на оспорвания акт, но също и в преценките, на които се е основала Комисията (вж. в това отношение Решение по дело Bouygues и Bouygues Télécom/Комисия, посочено по-горе, точка 63).

72 Следователно, както бе напомнено в точки 43 и 50 от настоящото решение, законосъобразността на решение да не се повдигат възражения, основаващо се на член 4, параграф 3 от Регламент № 659/1999, зависи от това дали във фазата на предварителното разглеждане на мярката, за която е отправено уведомление, преценката на информацията и обстоятелствата, с които е запозната Комисията, е трябвало да породи съмнения относно нейната съвместимост с общия пазар, като се има предвид, че подобни съмнения трябва да доведат до започване на официална процедура по разследване, в която могат да участват заинтересованите страни, посочени в член 1, буква з) от този регламент.

73 В случая следва да се отбележи, на първо място, че противно на поддържаното от Република Австрия, в обжалваното съдебно решение не е пропуснато да се вземе предвид факта, че спорното решение се отнася само до мерките, приети след 26 септември 2002 г., и че приложимите към този момент наредби на АМА позволяват прилагането на тези мерки към всички продукти с произход от Съюза.

74 Всъщност от точки 79—83 от обжалваното съдебно решение е видно, че Общият съд е взел предвид не само тези две обстоятелства, но и факта, че австрийските органи са обещали на Комисията да изменят член 21а, точка 1) от AMA-Gesetz 1992, изменение, което е влязло в сила на 1 юли 2007 г., или още факта, че този закон предвижда други маркетингови мерки, без да ги ограничава само до националните продукти.

75 Както е видно обаче от точки 84—87 от обжалваното съдебно решение, тези обстоятелства не са счетени за достатъчни, за да приеме Общият съд, че предвиденото в член 21а, точка 1) от AMA-Gesetz 1992 ограничаване до националните продукти не поражда никакви съмнения относно съвместимостта на разглежданите помощи с общия пазар и че поради това е можело Комисията да се освободи от задължението си да започне процедурата, предвидена в член 88, параграф 2 ЕО съгласно член 4, параграф 4 от Регламент № 659/1999.

76 Като е направил това, Общият съд не е допуснал грешка пир прилагане на правото.

77 В това отношение няма основание да се поддържа, че породените от това ограничение съмнения трябва да бъдат отхвърлени предвид влизането в сила на наредбите на AMA от 26 септември 2002 г. и обещанието на австрийските органи, че само тези наредби ще се прилагат към разглежданите помощи.

78 Всъщност е безспорно, че във фазата на предварително разглеждане на съответната мярка е било налице несъответствие между, от една страна, основния закон, който урежда тази мярка, а именно AMA-Gesetz 1992, и от друга страна, правилата за прилагането му, т.е. наредбите на AMA. Докато в този закон се съдържа ограничение, което поражда съмнения относно съвместимостта на разглежданите помощи с общия пазар, а именно ограничаване на мярката само до националните продукти, в посочените наредби липсва подобно ограничение.

79 Така съвместимостта или несъвместимостта на разглежданата помощ може да бъде пряко засегната от това несъответствие във вътрешното право, тъй като обхватът на разглежданата мярка очевидно е съвсем различен в зависимост от това дали е приложен AMA-Gesetz 1992 или наредбите на AMA.

80 При тези обстоятелства посоченото несъответствие би могло обективно да породи съмнения относно съвместимостта на разглежданата помощ с общия пазар, при това въпреки обещанието на австрийските органи, че към разглежданите помощи ще се прилагат само тези наредби.

81 Всъщност подобно обещание не може да доведе до правна невъзможност за прилагането на AMA-Gesetz 1992 и оттук на ограничението, което е възможно да предполага несъвместимост на разглежданата помощ с общия пазар. Що се отнася до основния закон, етикетите „AMA“, предоставяни от австрийските органи в нарушение на съдържащото се в този закон ограничение, биха могли да бъдат a priori успешно оспорени пред националните юрисдикции по силата на принципа на йерархията на правните норми.

82 Впрочем следва да се напомни, че съгласно постоянната практика на Съда в подобен контекст в рамките на производства за установяване на неизпълнение на задължения от държава членка несъвместимостта на национално законодателство с правните разпоредби на Съюза може да бъде окончателно отстранена само посредством вътрешни разпоредби с императивен характер, които имат същата правна стойност като тези, които трябва да бъдат изменени, и обикновени административни наредби не могат да се считат за надлежно изпълнение на задълженията, произтичащи от правото на Съюза (вж. в този смисъл Решение от 13 март 1997 г. по дело Комисия/Франция C-197/96, Recueil, стр. I-1489, точка 14 и Решение от 9 март 2000 г. по дело Комисия/Италия, C-358/98, Recueil, стр. I-1255, точка 17).

83 От това следва, че твърдението на Комисията, според което решението ѝ е прието в рамките на широкото право на преценка, с което тя разполага в тази област, или още според което нейната задача е основно от икономическо и социално естество, така че не ѝ е позволено да проверява законосъобразността по отношение на националното законодателство на мерките, за които е отправено уведомление, е неоснователно.

84 На първо място, следва да се напомни, че когато става дума за областта на държавните помощи, макар Комисията да разполага с широко право на преценка, чието упражняване включва оценки от икономически характер, които трябва да се извършат в контекста на Европейския съюз, това не означава, че съдът на Съюза трябва да се въздържа да проверява направеното от Комисията тълкуване на данните от икономическо естество (вж. Решение от 2 септември 2010 г. по дело Комисия/Scott, C-290/07 P, Сборник, стр. I-7763, точка 64) и a fortiori да упражни контрол върху тълкуването на въпрос, който се отнася до последиците от несъответствието между основен закон и правилата по прилагането му, тъй като този контрол има строго юридически характер.

85 На второ място, макар Комисията да не следва да се произнася по съгласуваността в националното право между наредбите на AMA и AMA-Gesetz 1992, тя все пак е длъжна да вземе предвид евентуално явно несъответствие между два текста от националното законодателство, по-специално ако е ясно, че в схема за помощи се съдържа ограничение, като предвиденото в член 21a, точка 1) от този закон, което поражда сериозни съмнения относно съвместимостта ѝ с общия пазар.

86 От друга страна, в спорното решение не се съдържат нито несъответствието между AMA-Gesezt 1992 и наредбите на AMA, нито обещанието на австрийските органи с цел да потвърдят неприлагането на ограничението по този закон, като в точки 46, 52 и 66 от това решение само се посочва липсата на ограничение по отношение на произхода, считано от 26 септември 2002 г.

87 От това следва, че второто правно основание за обжалване трябва да бъде отхвърлено като неоснователно.

По третото, четвъртото и петото правно основание

Доводи на страните

88 С третото си правно основание Република Австрия, поддържана от Комисията, твърди, че обжалваното съдебно решение нарушава правилата относно тежестта на доказване, произтичащи от член 88, параграф 2 ЕО и член 230, четвърта алинея ЕО, тъй като в посоченото решение не е взет предвид фактът, че Scheucher-Fleisch и др. не са доказали нито качеството си на заинтересовани страни, нито съществуването на сериозни затруднения при преценката на съвместимостта на разглежданите помощи с общия пазар.

89 Според Комисията Общият съд не само е пренебрегнал твърдението на Scheucher-Fleisch и др., че само търговците на дребно се ползват от дейностите на AMA, което означава a contrario, че що се отнася до тези страни, те не се ползват от посочените дейности, но също е дал на Scheucher-Fleisch и др. възможност да обосноват качеството си на заинтересовани страни посредством отправените им въпроси. По този начин Общият съд е повлиял на резултата от събирането на доказателствата.

90 В рамките на четвъртото си правно основание посочената държава членка, също поддържана от Комисията, счита, че във връзка с обжалваното съдебно

решение Общият съд не е изпълнил задължението, което носи по силата на член 81 от своя процедурен правилник. Според Република Австрия това неизпълнение следва по-специално от противоречивите мотиви на обжалваното съдебно решение и от това, че липсва анализ на наредбите на AMA, обстоятелства, посочени в рамките на първото и второто правно основание за обжалване. От своя страна, Комисията поддържа, че ако отмяната на спорното решение с обжалваното съдебно решение се основава на противоречие между AMA-Gesetz 1992 и наредбите на AMA, в посоченото съдебно решение би трябвало да се разгледа въпросът дали това противоречие действително би могло да доведе до отмяната на спорното решение. Според този институция е очевидно, че преценката ѝ относно разглежданите помощи би била същата, ако бе открила официалната процедура по разследване. Освен това Комисията отбелязва, че съгласно практиката на Съда следва да се полага дължимата грижа и да се взема предвид интересът на държавите членки, който следва да бъде запазен своевременно в тази област.

91 С петото си правно основание Република Австрия, поддържана от Комисията, твърди, че обжалваното съдебно решение нарушава член 64 от Процедурния правилник на Общия съд, тъй като Общият съд не е събрал служебно решаващите сведения относно процесуалната легитимация на Scheucher-Fleisch и др. и относно липсата на въздействие на член 21а, точка 1) от AMA-Gesetz 1992 във връзка с разглежданите помощи.

92 Scheucher-Fleisch и др. оспорват всички тези правни основания. В частност, що се отнася до петото правно основание, те отбелязват, че не споделят извода в обжалваното съдебно решение, че не са доказали, че са съществено засегнати от помощите, предмет на спорното решение. Всъщност според тези страни ползващите се от етикетите „AMA“ лица са конкурентни предприятия, чието предлагане е насърчавано по този начин, докато те самите и клиентите им е трябвало да финансират рекламата си със свои собствени средства. Scheucher-Fleisch и др. поддържат, че от това следва, че те са двойно засегнати от спорното решение, доколкото, от една страна, понасят тежестта на финансирането на тези помощи и от друга страна, се намират в неблагоприятно конкурентно положение. Като цяло според Scheucher-Fleisch и др. те не могат да се ползват от мярката за подпомагане, като същевременно трябва да допринасят за финансирането ѝ както и самите те да финансират своята собствена реклама.

Съображения на Съда

93 С третото, четвъртото и петото правно основание, които следва да бъдат разгледани заедно, Република Австрия и Комисията твърдят, че Общият съд, от една страна, не е зачел тежестта на доказване и не е събрал служебно решаващите данни по делото или още е повлиял върху резултата от събирането на доказателствата и от друга страна, не е мотивирал обжалваното съдебно решение. От друга страна, Scheucher-Fleisch и др. критикуват обжалваното съдебно решение, доколкото в него е прието, че те не са засегнати съществено от спорното решение.

94 Преди всичко следва да се отбележи, че макар Scheucher-Fleisch и др. да критикуват част от обжалваното съдебно решение в рамките на отговора си на петото правно основание, те не са поискали нито частичната отмяна на това решение, нито Съдът да се произнесе окончателно по тази част или да върне делото на Общия съд за произнасяне по този въпрос.

95 Следователно, тъй като посоченото оплакване не е направено в подкрепа на исканията в писмения отговор на Scheucher-Fleisch и др., то не следва да се счита за насрещно искане.

96 Що се отнася до третото и петото правно основание, доколкото се твърди, че Общият съд не е трябвало да приема процесуално-организационни мерки, нито да поставя въпроси на страните във връзка с качеството на Scheucher-Fleisch и др. като заинтересовани страни, следва да се отбележи, че съгласно напомненото в точка 43 от настоящото решение наличието на това качество по отношение на едно лице може да бъде определящо, какъвто е настоящият случай, що се отнася до допустимостта на жалбата му за отмяна в първоинстанционното производство.

97 Съгласно постоянната съдебна практика обаче критерият, който обвързва допустимостта на жалба, подадена от физическо или юридическо лице срещу решение, на което то не е адресат, с установеното в член 230, четвърта алинея ЕО условие лицето да бъде пряко и лично засегнато от това решение, е абсолютна процесуална предпоставка, която общностните юрисдикции могат да проверят във всеки момент дори служебно (Решение от 23 април 2009 г. по дело Sahlstedt и др./Комисия, C-362/06 P, Сборник, стр. I-2903, точка 22 и цитираната съдебна практика).

98 Следователно Общият съд не може да бъде упрекнат, че е приел служебно мерки, за да се осведоми относно качеството на Scheucher-Fleisch и др. като заинтересовани страни, тъй като той е направил това при разглеждането на абсолютна процесуална предпоставка.

99 В останалата част следва да се напомни, че Общият съд самостоятелно преценява евентуалната необходимост от допълване на данните, с които разполага по висящите пред него дела. Наличието или липсата на доказателствен характер на материалите по делото попада в обхвата на неговата самостоятелна преценка на фактите, която остава извън контрола на Съда в рамките на производството по обжалване, освен в случай на изопачаване на представените на Общия съд доказателства или когато от съдържащите се в преписката документи проличава неточност на фактическите констатации на последния (вж. Решение от 16 юли 2009 г. по дело Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland/Комисия, C-385/07 P, Сборник, стр. I-6155, точка 163 и цитираната съдебна практика).

100 Следователно Общият съд не може да бъде упрекнат, че преди и по време на съдебното заседание е отправил до страните поредица от подробни въпроси, за да допълни данните, с които вече е разполагал, и че е направил определени изводи въз основа на отговорите на страните на тези въпроси в рамките на валидно изтъкнатите от тях правни основания. Освен това във фазата на обжалването Република Австрия и Комисията не могат да упрекнат Общия съд, че не е приел други организационни мерки, които те не са поискали да приеме във фазата на производството пред него, тъй като Република Австрия не е участвала в последното, и които не са уточнени от тях в рамките на настоящото производство по обжалване.

101 Следователно Република Австрия и Комисията нямат основание да упрекват Общия съд, че е нарушил правилата относно тежестта на доказване, нито че е повлиял незаконосъобразно на резултата от събирането на доказателствата, нито още че не е допълнил по подходящ начин данните, с които е разполагал.

102 Тези доводи водят по същество до оспорване на извършената от Общия съд преценка на фактите относно качеството на Scheucher-Fleisch и др. като „заинтересована страна“ по смисъла на член 88, параграф 2 ЕО или още относно наличието на сериозни затруднения при преценката на съвместимостта на разглежданите помощи с общия пазар.

103 Третото и петото правно основание обаче, които повдигат подобни въпроси, са недопустими в рамките на настоящото обжалване. Във всички случаи те са необосновани поради причините, изложени в отговора, даден по първото и второто правно основание.

104 Що се отнася до четвъртото правно основание, следва да се напомни, че задължението на Общия съд за мотивиране на решенията по силата на член 36 и член 53, първа алинея от Статута на Съда не му налага да излага изчерпателно и да посочва поединично всички представени от страните по спора съображения. Мотивите могат да бъдат и имплицитни, при условие че дават възможност на заинтересованите лица да се запознаят с причините, поради които са взети въпросните мерки, а на Съда — да разполага с достатъчно данни, за да упражни съдебен контрол (вж. Решение по дело Bouygues и Bouygues Télécom/Комисия, посочено по-горе, точка 42 и цитираната съдебна практика).

105 В случая представените от Република Австрия и Комисията доводи водят до обсъждане на въпроси, които са предмет на първото и второто правно основание за обжалване и следователно трябва да се отхвърлят по съображенията, изложени в отговора, даден по тези прави основания.

106 В частност, що се отнася до довода за твърдения противоречив характер на мотивите на обжалваното съдебно решение, следва да се подчертае, че съгласно съдебната практика, цитирана в точка 50 от настоящото решение, жалбоподател, пряко и лично засегнат от решение на Комисията поради качеството си на „заинтересована страна“ по смисъла на член 88, параграф 2 ЕО, може да сочи всякакви правни основания, които да са в състояние да докажат, че тази институция е трябвало да има сериозни съмнения относно съвместимостта на мярка за помощ с общия пазар и че поради това тя е била задължена да започне официалната процедура по разследване, предвидена в посочената разпоредба. Така обстоятелството, че Общият съд е разгледал правни основания, свързани с основателността на спорното решение, за да прецени дали са нарушени процесуалните права на Scheucher-Fleisch и др., не е несъвместимо с неговия извод в точки 60 и 61 от обжалваното съдебно решение, че посочените страни не са доказали, че помощите, предмет на спорното решение, могат съществено да засегнат положението им на пазара.

107 Трябва да се отхвърли и изтъкнатият от Комисията довод, изведен от липсата на мотиви на обжалваното съдебно решение, тъй като Общият съд, от една страна, не проверил дали противоречието между AMA-Gesetz 1992 и наредбите на AMA трябва да доведе до отмяната на спорното решение и от друга страна, не установил, че преценката на това решение от Комисията би била същата, ако беше започнала официалната процедура по разследване.

108 Всъщност следва да се напомни, че предмет на жалбата за отмяна е било решение да не се повдигат възражения на основание член 88, параграф 3 ЕО.

109 Както бе напомнено обаче в точки 40—42 от настоящото решение, фазата на предварително разглеждане, в която се приема такова решение, има за цел единствено да позволи на Комисията да си състави първоначално становище относно съвместимостта на разглежданата помощ с общия пазар. Следователно Общият съд не може да изземе правомощията на Комисията като приеме, че преценката ѝ би била същата, ако тя беше започнала официалната процедура по разследване.

110 Освен това, като се има предвид, че наличието на сериозни съмнения относно съвместимостта на помощ с общия пазар е достатъчно, за да възникне задължение за Комисията да започне официалната процедура по разследване, не е необходимо Общият съд да обяснява в обжалваното съдебно решение причините, поради които установеното от него противоречие между AMA-Gesetz 1992 и наредбите на AMA трябва да доведе до отмяната на спорното решение.

111 Всъщност Съдът вече е имал повод да установи, че решението да не се повдигат възражения на основание член 88, параграф 3 ЕО, което е прието в кратки срокове, трябва да съдържа единствено причините, поради които Комисията приема, че не са налице сериозни затруднения при преценката на съвместимостта на съответната помощ с общия пазар и че дори кратките мотиви на това решение трябва да се считат за достатъчни с оглед на предвиденото в член 253 ДФЕС изискване за мотивиране, ако те при все това изразяват ясно и недвусмислено причините, поради които Комисията е приела, че не са налице такива затруднения, тъй като въпросът за обосноваността на тези мотиви не е свързан с това изискване (вж. Решение от 22 декември 2008 г. по дело Régie Networks, C-333/07, Сборник, стр. I-10807, точки 65, 70 и 71).

112 Следователно не може да се поддържа, че в обжалваното съдебно решение липсват мотиви в това отношение, тъй като въпросът дали преценката относно съвместимостта би била същата или не след откриване на официалната процедура по разследване не е свързан с това изискване за мотивиране.

113 Ето защо третото, четвъртото и петото правно основание за обжалване трябва да се отхвърлят като отчасти недопустими и отчасти неоснователни.

114 От това следва, че жалбата трябва да бъде отхвърлена изцяло.

По насрещната жалба

Доводи на страните

115 В писмения си отговор, в подкрепа на довода, че Scheucher-Fleisch и др. не са пряко и лично засегнати от спорното решение, Комисията изтъква обстоятелството, че разглежданите вноски не са компонент на разрешената в спорното решение помощ.

116 В това отношение Комисията отбелязва, че в обжалваното съдебно решение се обосновава обстоятелството, че Scheucher-Fleisch и др. са пряко засегнати от спорното решение предвид задължението им да заплатят вноска на AMA. Според Комисията обаче от практиката на Съда, по специално от Решение от 27 октомври 2005 г. по дело Distribution Casino France и др. (C-266/04-C-270/04, C-276/04 и C-321/04-C-325/04, Recueil, стр. I-9481), следва, че таксите не попадат в приложното поле на разпоредбите на правото на Съюза относно държавните помощи, освен ако представляват начинът на финансиране на мярка за помощ, превръщайки се в съставна част от тази мярка поради наличието на задължителна връзка по предназначение между таксата и помощта, в смисъл че приходът от първата е предназначен по необходимост за финансирането на втората.

117 Според Комисията в това отношение обжалваното съдебно решение е опорочено от грешка при прилагане на правото, доколкото в системата AMA не съществува никаква връзка между вноските и размера на отпуснатите помощи, както вече многократно е установено от Verwaltungsgerichtshof.

118 Поради това Комисията счита, че подадената от Scheucher-Fleisch и др. жалба трябва да се приеме за недопустима.

119 Република Австрия споделя съображенията на Комисията и отбелязва, че в случая липсата на задължителна връзка по предназначение се потвърждава от обстоятелството, че финансираните от AMA мерки не могат да бъдат изчислени в зависимост от различните бенефициери и че мерките са приложими независимо от прихода от вноските.

120 В това отношение посочената държава членка подчертава, че съгласно член 21j, параграф 1 от AMA-Gesetz 1992 вноските служат за покриване на административните разходи на AMA, свързани със събирането им, и трябва също да бъдат предназначени за мерките, изброени в член 21a от този закон.

121 Scheucher-Fleisch и др. подчертават, че това правно основание е ново и че не е изтъквано нито пред Общия съд, нито в производството по обжалване. Според тези страни в системата на селскостопански маркетинг на AMA съществува задължителна връзка по предназначение по смисъла на съдебната практика, цитирана от Комисията в подкрепа на нейното правно основание, между вноските и разглежданите помощи, като се има предвид, че вноските към AMA са единственото средство, с което последното разполага за насърчаване на селскостопанския маркетинг. Що се отнася до Решение на Verwaltungsgerichtshof № 2005/17/0230 от 20 март 2006 г., Scheucher-Fleisch и др. считат, че то се дължи на погрешно тълкуване на практиката на Съда, и отбелязват, че Verwaltungsgerichtshof никога не е отправял преюдициално запитване пред Съда по този въпрос.

Съображения на Съда

122 В началото следва да се анализира въпросът дали, както се поддържа от Scheucher-Fleisch и др., изтъкнатото в насрещната жалба правно основание е ново.

123 Всъщност да се позволи на страна да изтъкне за първи път пред Съда правно основание относно акт, обжалван пред Общия съд, на което правно основание не се е позовала пред последния, би означавало да ѝ се позволи да сезира Съда със спор с по-широк обхват от този, който е бил разгледан от Общия съд, докато в рамките на обжалването правомощията на Съда се свеждат до преценка на правното решение, дадено във връзка с изложените пред Общия съд правни основания (вж. в този смисъл Решение от 1 февруари 2007 г. по дело Sison/Съвет C-266/05 P, Сборник, стр. I-1233, точка 95 и цитираната съдебна практика).

124 В случая това правно основание се отнася до правното основание за недопустимост, което допълва и което Комисията изрично е изтъкнала пред Общия съд, а именно че жалбата за отмяна на спорното решение е недопустима, доколкото Scheucher-Fleisch и др. не са пряко и лично засегнати от това решение.

125 Следователно насрещната жалба е допустима.

126 Относно изтъкнатото от Комисията правно основание следва да се отбележи, че противно на поддържаното от нея, в обжалваното съдебно решение не се обосновава обстоятелството, че Scheucher-Fleisch и др. са пряко засегнати от спорното решение единствено въз основа на задължението им да заплатят вноска на AMA.

127 Всъщност от точка 37 от обжалваното съдебно решение следва, че Общият съд се е основал, от една страна, на поканата за плащане, изпратена на една от тези страни, и от друга, на уебстраниците на AMA и на един търговец на дребно, от които е видно, че етикети „AMA“ се издават още преди спорното решение.

128 Освен това, както е видно от точка 44 от настоящото решение, всяка заинтересована страна по смисъла на член 1, буква з) от Регламент № 659/1999 е пряко и лично засегната от решение да не се повдигат възражения, доколкото тя изтъква правни основния за отмяна на последното с оглед на защитата на процесуалните си права.

129 От това следва, че единственото правно основание, изтъкнато в рамките на насрещната жалба, още веднъж води до оспорване на качеството на Scheucher-Fleisch и др. като „заинтересована страна“ по смисъла на тази разпоредба.

130 В това отношение следва, от една страна, да се препрати към отговора, даден по второто правно основание.

131 От друга страна, следва да се отбележи, че в рамките на писмения си отговор и в съдебното заседание Scheucher-Fleisch и др. са се оплакали от това, че са принудени не само да допринасят за финансирането на въведената система, но и да търпят неблагоприятното положение, свързано с обстоятелството, че само конкурентите им се ползват от предприеманите от AMA Marketing рекламни мерки.

132 Следва да се посочи обаче, че съгласно член 1, буква з) от Регламент № 659/1999 „заинтересована страна“ означава по-специално всяко лице, предприятие или обединение от предприятия, чиито интереси могат да бъдат засегнати от предоставянето на помощ, т.е. по-конкретно предприятията, конкуренти на бенефициера на тази помощ. С други думи, става въпрос за неопределен кръг адресати, което не изключва възможността непряк конкурент на бенефициера на помощта да бъде квалифициран като „заинтересована страна“, ако посочи, че неговите интереси биха могли да бъдат засегнати от предоставянето на помощта и докаже в достатъчна степен, че има опасност помощта да окаже конкретно влияние върху положението му (вж. в този смисъл Решение по дело Комисия/Kronoply и Kronotex, посочено по-горе, точки 63—65 и цитираната съдебна практика).

133 В случая, тъй като в обжалваното съдебно решение е установено, че Scheucher-Fleisch и др. трябва да бъдат считани за „заинтересовани страни“ по смисъла на член 1, буква з) от посочения регламент, правното основание, изтъкнато от Комисията в рамките на насрещната жалба, трябва да бъде отхвърлено като неоснователно.

134 От всички изложени по-горе съображения следва, че насрещната жалба трябва да бъде отхвърлена изцяло.

По съдебните разноски

135 Съгласно член 69, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, приложим в производството по обжалване по силата на член 118 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като Scheucher-Fleisch и др. са направили искане за осъждането на Република Австрия и последната е загубила делото, тя трябва да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

136 Тъй като Scheucher-Fleisch и др. не са направили искане за осъждане на Комисията да заплати съдебните разноски, тя следва да понесе направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

1) Отхвърля жалбата и насрещната жалба.

2) Осъжда Република Австрия да заплати съдебните разноски.

3) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.

Подписи